

Реєстраційне свідоцтво
Ю № 406 від 16.06.1999.

РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ
БЕЗПЛАТНО

**Господи, Владико наш, яке то величне на цілій землі
Твоє Ймення, Слава Твоя понад небесами!** (Псалом 8:2)

ЧАРІВНЕ СЛОВО

Нас обманювали, бо «дякую» і «будь ласка» - це не чарівні слова, а звичайні слова ввічливості. А ось воістину чарівне слово - це слово «Ні»!

«Ні» - і в тебе з'являється вільний час замість сумнівної вечірки або поганого фільму.

«Ні» - і замість почуття, що тебе використали й викинули, ти почувашся з гідністю.

«Ні» - і ти маєш на кожне питання власну думку і керуєшся власними, хай навіть не завжди правильними, але - власними рішеннями.

«Ні» - і після вечірки ти не страждаєш через похмілля і докори сумління, що знову зірвався або що довелось їсти те, що ти не хотів їсти, але їв начебто з поваги до когось або солідарності з кимось.

«Ні» - і навколо зникають нахлібники, маніпулятори, шахраї, представники сумнівних мереж та інша нечисть.

«Ні» - і ти робиш те, що чекає від тебе Бог, а не те, що потрібно комусь.

«Ні» - і у твоєму оточенні з'являються люди, які поважають тебе і твої принципи.

«Ні» - і у твоїй стрічці більше немає

новин від друзів з дивними іменами «Шафа-Купе», «Пластикові вікна», «Ремонт карбюратора» (як і «друзів» з такими іменами).

«Ні» - і ти робиш вибір згідно з настановами Божого Слова, а не тому, що так колись хтось сказав і «так заведено».

«Ні» - і тобі у вайбер, месенджер і т. ін. більше не присилають голосові повідомлення і відсики з привітаннями зі всякими нескінченними святами, відволікаючи від роботи і позбавляючи стандартного - «і вас, і вам».

«Ні» - і ти можеш спілкуватися з ким хочеш і не спілкуватися з ким не хочеш. Можна ще довго перераховувати плюси від активного застосування слова «ні», але - ні...

Ну, хіба не чарівне слово?

Тоді вже сьогодні навчиться казати «Ні», і це слово зробить вас вільними від думок оточення, від пересудів і помилок...

Андрій БЛИК.

**Багатство літа - як Господній дар,
Для нас це милість, незбагненна нагорода:
Світанку свіжість, полуденний жар,
Вечірня благодатна прохолода.**

**Природи зрілої принади і плоди
Так щедро всім нам Небо посилає!
Хай буде з нами віра назавжди
І та любов, що краю й меж не знає!**

Алла КОРЧИНСЬКА.

SOLA FIDE: ТІЛЬКИ ВІРОЮ

Sola fide - вчення про те, що спасіння і виправдання грішник отримує тільки вірою в Ісуса Христа як Господа і Спасителя і ніякі діла або заслуги не можуть бути умовою для спасіння.

Вчення Реформації про те, що тільки вірою людина здатна отримати виправдання і прощення гріхів, з'явилося в результаті болісних пошуків Мартіна Лютера відповіді на питання, як же грішна людина може спастися?

Проводячи більшу частину часу у сповіданні своїх гріхів, Мартін все сильніше мучився докорами сумління, усвідомлюючи свою страшну зіпсованість і гріховність. Він розумів, що навіть за найменший гріх його чекає праведний Божий осуд. Одного разу, читаючи Послання до римлян, Лютер звернув увагу на те, що в тексті: «Правда бо Божа з'являється в ній з віри в віру, як написано: А праведний житиме

вірою» (Римлян 1:17) мова йде про те, що грішник «буде спасений тільки повною вірою в Бога». Пізніше у своїх працях Лютер напише: «Я раптом зрозумів, що справедливість Божа - це та праведність, якою, по Своїй благодаті і милості, Він виправдовує нас, якщо ми віримо. І тоді мені стало здаватися, що двері відкрилися і я увійшов на небеса».

Принцип «тільки вірою» полягає в тому, що

грішник отримує виправдання тільки по вірі в Ісуса Христа. І через Ісуса Бог зараховує наверненому грішникові Свою праведність.

Це винятково Божий дар. Віруюча людина приймає цей Божий дар і насолоджується праведністю в Господі.

Ніякий «розмір» гріхів не може бути більшим від Божої праведності. Прийняття доктрини виправдання вірою дає серцю людини радість і втіху. Життя виправданого грішника тепер полягає не в тому, щоб «заслужити» або «відпрацювати» спасіння, а в тому, щоби присвятити себе на служіння Господу і принести добрі плоди віри.

І тепер кожна відроджена людина може сказати разом із Лютером: «Віра дає мені Христа; любов, що виникає з віри, віддає мене всьому моему ближньому».

Андрій ГРЕНОК.

НЕ ПРОСТО ОБРЯД

СТОР. 3

АДАМОВА РОДИНА

СТОР. 4

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО СНИ

СТОР. 6

ЗАМІТКИ З
ДОЛИНИ СЛІЗ...

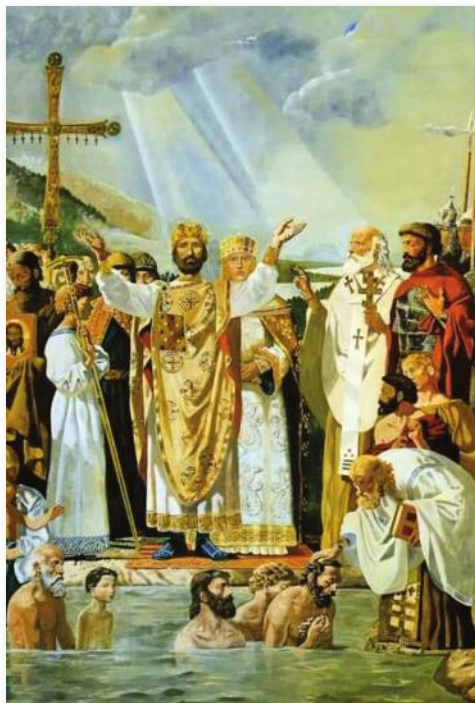
СТОР. 7

НЕ ПРОСТО ОБРЯД

28 липня минуло 1033 роки з часу, коли Русь-Україна зробила рішучий крок на користь християнства.

Осмислюючи цю історичну подію, варто пригадати, що християни звершують хрещення згідно з дорученням Ісуса «хрестити всі народи». В Євангелії від Матвія 28:19-20 написано: «Тож ідіть і навчіть всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів».

Більшість істориків та богословів, говорячи про хрещення жителів Русі, часто пропускають ці слова. Як правило, історія про хрещення подається так, начебто Володимир хрестив людей, які зовсім не знали біблійної істини. Але ж, згідно з повелінням Христа, людина має

бути підготовлена до цього обряду, навчена Слову Божому, а після хрещення має зрости у вченні і жити згідно з Божими заповідями. Біблійне вчення про хрещення передбачає віру охрещеного, яка завжди походить від Слова Божого: «Тож віра від слухання, а слухання через Слово Христове» (Римляни 10:17). Отже, тим, хто бажає прийняти хрещення, необхідно увірувати в Божі слова і щиро покаятися – «створити достойний плід покаяння» (Матвія 3:8).

Хрещення – це не просто обряд, охрещена людина «зодягається в Христа» й отримує право на всі Божі обітниця. «Бо ви всі, що в Христа охрестилися, у Христа зодягнулися! Немаює, ні грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої, бо всі ви один у Христі Ісусі! А коли ви Христові, то ви Авраамове насіння й за обітницею спадкоємці» (Галатів 3:27-29). І тепер їм належить запевнення: «Я стану їм Богом, вони ж Мені будуть народом!» (Єремії 31:33). А згідно зі словами апостола Петра, хрещення – це «не тілесної нечистоти позбуття, але обітниця Богові доброго сумління» (1 Петра 3:21).

У житті охрещених людей відбуваються зміни: змінюються їхні поведінки, погляди, звички та спосіб життя. Це стається тому, що людина узгоджує своє життя зі Словом Божим.

Тож якою була мета хрещення населення Русі: просто здійснити обряд, формально проголосивши народ християнами, чи подбати про корінне перетворення світогляду

народу та його моральних засад відповідно з біблійними принципами?

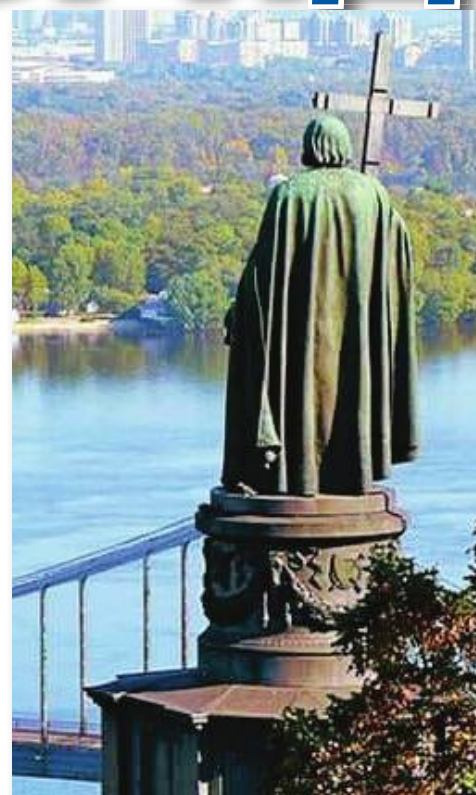
У літописах згадується, що в житті Володимира та його народу відбулися великі переміни. Найперше жителі Русі знищили ідолів. Вони стали вклонятися і служити Господу так, як записано в Біблії. Володимир почав віддавати Богу частину своїх прибутків, тобто десятину. Киян рещення хрестили відповідно до біблійного вчення – через повне занурення в воду, а не окроплення водою в церкві (а церков в Києві ще до хрещення було багато, бо ще з днів Аскольда на Русі було вже аж шість єпископств).

Ці дії свідчать, що Володимир і його народ були навчені Божого Слова і Його заповідей і звершували зміни, приводячи своє життя у відповідність із Божим Словом.

Проповідь Євангелія завжди базується на Святому Письмі. І поширення Писання та хрещення по вірі нероздільні. Афанасій Олександрійський (300-373) серед народів, які «прийняли Слово Христове», згадує скіфів та готів. Отець Церкви Теодорит Кирський писав: «Ми можемо наочно показати силу апостольських і пророчих навчань; тому що весь всесвіт виповнений цими промовами. І єврейська мова перекладена не тільки на грецьку, але і на... скіфську і савроматську (сарматську)».

Євсвєй Ієронім (340-420), батько історії Церкви, із захопленням писав про ставлення наших предків до дослідження Біблії: «Християнство поширюється в усьому світі, так що навіть гунни вивчають Псалтир, холоди Скіфії палають жаром віри». Гунни, які жили на території сучасних українських земель, ще в перші століття нашої ери вивчали Святе Письмо своєю мовою.

Пригадаємо також винайдення глаголиці задовго до Кирила та Мефодія, та й про появу Біблії з використанням слов'янського алфавіту

– кирилиці. Національно-культурні та економічні піднесення на території українських земель завжди були пов'язані з поверненням до джерела християнської віри – Святого Письма.

Літописи свідчать, що в житті князя Володимира та руського народу відбулися корінні зміни. А як щодо нас? Чи молимося ми, щоб наше життя змінювалося відповідно до Його науки?

Віталій НЕРОБА.

(«Світлогляд», друкується зі скороченням).

РЕЛІГІЙНИЙ VS ВІРУЮЧИЙ

Релігійний: шукає пізнання Бога через обряди та літургії.

Віруючий: шукає пізнання Бога через стосунки та Слово Боже.

Релігійний: підносить свої думки та почуття вище Слова Божого.

Віруючий: підносить Слово Боже вище власних думок і почуттів.

Релігійний: думає про церкву як про місце, куди треба йти, щоб послухати, що говорить Біблія.

Віруючий: думає про церкву як про зібрання віруючих, які допомагають один одному виконувати те, що говорить Біблія.

Релігійний: підзвітний лише собі самому.

Віруючий: підзвітний Богу та іншим віруючим (церкві).

Релігійний: служить Богу і чимось жертвує заради вигоди.

Віруючий: служить Богу, бо любить Його та людей.

Релігійний: вірить в Ісуса як Спасителя, але живе, догоджаючи собі.

Віруючий: вірить в Ісуса як Господа і живе, щоб догоджати Богу.

Релігійний: слідує за Богом доти, доки все добре, вигідно і комфортно.

Віруючий: слідує за Богом незалежно від обставин.

Релігійний: вибирає свій власний шлях і просить Бога благословити його.

Віруючий: просить Бога вказати шлях і слідує Його вказівкам.

Релігійний: повний гордості, якщо все вдається, і жалю до себе – якщо ні.

Віруючий: повний вдячності за все, бо Божа любов незмінна.

Релігійний: кається в гріхах, бо просто боїться покарання за них.

Віруючий: кається в гріхах, бо засмутив Того, Кого любить.

Релігійний: упевнений у своїй праведності і рідко просить вибачення в людей та Бога.

Віруючий: смиренний від усвідомлення власної гріховності, тому регулярно просить вибачення і кається.

Релігійний: ходить перед людьми.

Віруючий: ходить перед Богом.

Релігійний: готовий вбити за віру.

Віруючий: готовий вмерти за віру.

Андрій САВИЧ.

НЕВТІШНІ НАСЛІДКИ

«І просилися демони, кажучи: Коли виженеш нас, то пошли нас у той гурт свиней. А Він відповів їм: Ідіть. І вийшли вони, і пішли в гурт свиней. І ось кинувся з кручі до моря весь гурт, і потопився в воді» (Матвія 8:31-32). Момент гибелі великого стада свиней запам'ятовується багатьом, але чому, коли біси увійшли у свиней, ті відразу кинулися в море, а двоє людей, одержимих бісами, залишалися живими тривалий період часу?

«І він повсякчас перебував день і ніч у гробах та в горах, і кричав, і бився об каміння...» (Марка 5:5), – так описує поведінку одного з одержимих євангеліст Марко.

Чому біси мучили, але не вбивали людей, проте відразу знищили свиней?

Де хто може припустити, що біси продовжували мучити нещасних, натомість інші скажуть, що свині виявилися менш «стійкими» до бісів, або щось на кшталт цього. Проте насправді справа не в бісах, а в тих межах, в яких їм дозволяє діяти Господь. Без Божого дозволу біси не можуть навіть опанувати свинею, вже не кажучи про людей, створених на образ та подобу Бога (див. Буття 1:26).

Те саме стосується й меж, в яких біси можуть мучити ту чи іншу людину. Була б на те їх воля, вони за мить знищили б увесь світ, але Бог не дозволяє їм це робити і допускає лише в деяких випадках впливати на життя людей.

Відразу зауважимо, що такі ситуації Бог допускає лише коли людина свідомо йде на контакт з бісівським світом, а інакше біси не мають влади над людиною. Як і над тваринами.

Отже, щоб не потрапити в полон бісівського світу (інакше стан одержимим не назвеш), у жодному разі не можна мати з ним будь-яких контактів. І не тільки безпосередньо з бісами, але і з людьми, які так чи інакше контактують із цим світом, зокрема з чаклунами, ворожбитами, екстрасенсами і з усім, що має відношення до цього. На жаль багато людей ігнорують такі застереження і тим самим піддають себе смертельному ризику.

Своєю чергою, помилкове уявлення щодо особистості диявола багато в чому викликане карикатурними уявленнями про нього, що склалися в Середньовіччі. Щоб зменшити свій страх перед спокусником, люди висміювали його, зображували смішною, гротескною істотою з рогами й хвостом. У руці його вила, на обличчі – посмішка. У такий спосіб люди немовби заспокоювалися: «Чого боятися такого нікчеми?».

Істина, однак, полягає в тому, що диявол – надзвичайно розумна й хитра істота, могутній, талановитий і винахідливий дух. Але він вирішив використовувати Божі дари в особистих цілях. Він блискуче мислить, його плани надзвичайно оригінальні, його логіка практично бездоганна. Це не карнавальна істота з рогами та хвостом. Він – величний володар із чіпким і підступним розумом, вміє з будь-якої ситуації витягувати для себе вигоду. При цьому він жорстокий і не знає жалю. Наше щастя, що він не всемогутній, не всевідаючий і не всюдисущий».

З подібним застереженням звертається і апостол Петро: «Будьте тверезі, пильнуйте, бо супротивник ваш диявол ходить, рикаючи, наче лев, і шукає, кого б пожерти» (1 Петра 5:8).

На превеликий жаль, у всі часи знаходилося немало людей, які ігнорували такі застереження, через що зазнавали страхотливих страждань. Як у цьому житті, так і, за свідченням Біблії, у житті потойбічному: «А лякливим, і невірним, і мерзким, і душогубам, і розпусникам, і чарівникам, і ідолянам, і всім неправдомовцям, їхня частина в озері, що горить огнем та сіркою, а це друга смерть!». (Об'явлення 21:8).

Такі жахливі наслідки – це власний вибір людини, розплачуватися за який доведеться саме їй...

ЦІННОСТІ - ІМУНІТЕТ ДУШІ: НА ТЕРЕНАХ ОДЕЩИНИ ПОСТАНЕ МІЖКОНФЕСІЙНА ХРИСТІАНСЬКА РАДА ІЗ ДУХОВНО-МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ

Круглий стіл «Цінності - імунітет душі» пройшов недавно в Одесі. Його мета - об'єднати зусилля активних громадян, представників державної влади, духовенства, освітян, батьківської спільноти і преси для розбудови високоморального, духовно збагаченого суспільства як запоруки подолання кризових явищ у соціально-економічному і політичному житті Одещини.

Подію організували депутат Одеської обласної ради, голова депутатської групи «За духовність, моральність і здоров'я Одещини» Веніамін Унгурян і магістр освітніх, педагогічних наук, член експертної групи комісії з етики/морально-духовного виховання при МОН України, викладач предметів духовно-морального спрямування (ДМС) Олег Подгаєць.

«Україна за територією, запасами чорнозему, певних руд, урожаєм зернових і кількістю громадян із вищою освітою - одна з найкращих, але за рівнем життя і ВВП на душу населення ми пасемо задніх. Алкоголізм, наркоманія, злочинність неповнолітніх, корупція, демографічна криза, гендерна ЛГБТ ідеологія загрожують національній безпеці держави. Активізація духовно-морального виховання (ДМВ) на християнських цінностях - наша відповідь на виклики сьогодення. Вчителями на курсах ДМС мають бути люди із чітко сформованим християнським світоглядом. Варто задіяти можливості християнської спільноти для пошуку педагогів із належними моральними і фаховими якостями, здатних пройти підготовку і достойно викладати відповідні предмети. Пропоную створити Міжконфесійну християнську раду із духовно-морального виховання дітей і молоді Одещини, щоби консолідувати зусилля батьків, освітян, депутатів, науковців, чиновників, преси і громадськості на цій ниві», - сказав О. Подгаєць.

«На зустрічі з Національною поліцією щодо безпеки дітей і їхньої злочинності ми виявили, що корінь проблем - низька ефективність формування духовно-моральних основ характеру людини. Щоби захистити імунітет душі, варто залучити до взаємодії у вихованні все суспільство. Розуміючи це, ми прийняли рішення №174-VIII від 16.04.2021 р. «Про звернення депутатів Одеської обласної

ради до Міністерства освіти і науки України, голів районних рад, голів об'єднаних територіальних громад області та ректора КЗВО «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради» щодо сприяння забезпеченню вивчення курсів духовно-морального спрямування та популяризації сімейних цінностей у закладах освіти області», - пояснив В. Унгурян і закликав усі ОТГ Одещини прийняти аналогічні рішення.

Як розповів заступник голови Громадської ради з питань співпраці з церквами та релігійними організаціями при МОН України Юрій Решетніков, із 2015 року викладання предметів ДМС йде на спад, охоплюючи лише 12,5% дітей із 31 відсотка шкіл України. На Одещині із 326 шкіл, де були ці дисципліни, залишилась 21 (у тому числі чотири заклади, де викладання здійснюється на рівні початкової школи). Навчанням охоплено 162 класи, тобто 4226 учнів, або 1,53% від загалу, що втричі менше, ніж було. Програми виховання на засадах духовно-моральних цінностей реалізуються у 14 дошкільних навчальних закладах міста Южного. Курси духовно-морального спрямування належать до варіативної складової освітньої програми. 83 вчителі викладають їх за вибором ЗЗСО. Головна ж причина занепаду - пасивність батьків. Здолати її - першочергове завдання ДМВ, яке є складовою національно-патріотичного виховання в освіті. Цьому сприяють накази МОН про факультативне навчання на курсах ДМС, рішення низки обласних рад, інтеграція елементів ДМВ у програмах з інших предметів. З вересня 2022 р. діятиме Типова освітня програма для базової школи в 5-6 класах, яка передбачає обов'язкове за вибором навчання «Етики», «Культури добросусідства» або інших курсів морального спрямування.

«Основний шлях сенсibilізації

духовно-морального виховання малят - сім'я. Представники духовенства у своїх проповідях мають спонукати батьків, аби ті втамували духовний голод своїх дітей через пізнання Слова Божого. На столі біля іграшок три-чотирирічних малят має лежати дитяча Біблія з ілюстраціями про те, що цікавить їх: про походження землі, зоряного неба, сонця, місяця. За її допомогою батьки можуть задовольнити цей інтерес», - сказала доктор педагогічних наук, дійсний член НАПН України, професор, заслужений діяч науки та техніки України, лауреат Державної премії у галузі освіти, завідувач кафедри теорії і методики дошкільної освіти Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського Алла Богуш.

«Викладання християнської етики відбувається за умови обов'язкової згоди на це батьків. Ми роз'яснюємо їм, що на заняттях знайомимо малюків із людяністю, милосердям, пошаною до батьків і старших, працелюбством і доброчесністю. Так ми формуємо систему моральних цінностей - мотивів поведінки, що висвітлюються в заповідях і Божому Слові. Це сприятиме самоідентифікації особистості дитини, відчуттю нею приналежності до певної культурної традиції, пізнанню істини, тобто Творця, любові до Батьківщини, патріотизму», - сказала директор КДНЗ «Южненський міський ясла-садок №4 «Казка», що на Одещині, відмінник освіти України, член Громадської ради зі співпраці з церквами та релігійними організаціями при МОН України Віра Сучок.

«Наше зібрання є актуальним, бо нині триває тарифікація, планування на новий навчальний рік. Накопичення знань майже не змінює поведінку дитини. Потрібно вчасно закласти в неї духовне підґрунтя, що базується на християнських чеснотах і дає змогу аналізувати власні вчинки, навчатися цнотливості юнацької любові, запобіганню підліткової вагітності, розумінню, як обрати наречену й якісно будувати сім'ю», - зазначила експерт комісії з етики/морально-духовного виховання при МОН України, педагог-психолог, викладач предметів духовно-морального спрямування у КЗ ЗСО «Авторська школа М. П. Гузика», що в місті Южному на Одещині, Ольга Гузик.

«Створення на Одещині платформи для спілкування релігійних громад, освітян і батьків сприятиме виходу із морального занепаду суспільства, спричиненого духовним голодомором, який 70 років панував на теренах України. На підтримку вітчизняної освіти, що базується на християнських цінностях, ми видаємо художню, методичну і навчальну літературу, даруємо її шкільним бібліотекам, освітнім установам, церквам, спільнотам мирян і громадським організаціям, які духовно допомагають тим, хто опинився у скруті», - розповіла директор Всеукраїнського благодійного фонду «Східноєвропейська гуманітарна місія» Дарія Новикова. На

її думку, щоби заклади дошкільної і шкільної освіти обрали саме ту програму із духовно-морального виховання, яка ґрунтується на християнських цінностях, депутати Одещини, керівники громадських організацій мають активізувати діалог між адміністрацією дитячого садочку або школи і батьківською спільнотою.

«За підтримки МОН у 2020/21 н. р. 7756 працівників дитячих садків і шкіл пройшли семінари ДМС, і ми прагнемо охопити цим навчанням якомога більше педагогів, забезпечити їх літературою», - повідомив директор БФ «Живи, Україно!», член Громадської ради з питань співпраці з церквами та релігійними організаціями при МОН України, магістр освітніх, педагогічних наук, викладач предметів ДМС Василь Бербека.

«Донести широкому колу дітей християнські біблійні цінності можна передусім через систему освіти, бо недільні школи не здатні охопити велику кількість дітей, які навчаються в загальноосвітніх школах і виховуються у дитячих садочках», - зауважив єпископ Одеського обласного об'єднання церков християн віри євангельської, пастор церкви «Життя у Христі» (м. Чорноморськ) Сергій Крученюк. - Міжконфесійна християнська рада із духовно-морального

«Дуже складно працювати з дітьми і родинами, в яких пріоритети, бажання і потреби далекі від християнських цінностей. Головне завдання Міжконфесійної християнської ради із духовно-морального виховання дітей і молоді Одещини - зібрати якнайбільшу кількість якісно підготовлених учителів, - зазначив священник Української Греко-Католицької Церкви о. Ігор Тарас. - Церква має бачення, як цього досягти, але важливо діяти разом із державою. Ті, хто працюватиме зі школярами і студентами, мусять перейти найтяжчий поріг - атеїзм байдужості. Якщо за допомогою Ради ми зможемо посилити вплив на духовність і моральність їхнього життя, це стане значним досягненням такого об'єднання».

«Християнські цінності як імунітет душі - це сукупність духовних механізмів, здатна дати відсіч певній небезпеці, але мало тих, хто має такий імунітет. На вирішення цієї проблеми ми пропонуємо навчання за освітньо-професійною програмою «Християнська педагогіка» в магістратурі й аспірантурі», - розповіла завідувач кафедри педагогіки, адміністрування і спеціальної освіти Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет

виховання дітей і молоді координуватиме і спрямовуватиме цю роботу в містах і селах Одещини. Важливо долучати до неї членів церкви, які служили би справі навчання християнській етиці дітей із тих сімей, які вважають себе віруючими, хоча насправді дуже далекі від Бога і біблійних цінностей».

«Духовні і моральні цінності - важливий аспект нашої роботи. Мова йде не тільки про предмет «Етика», а й про уроки історії, літератури, де ми говоримо про ці засади. Працюємо по-сучасному, інтегруємо їх в основу всього, чому вчимо, знаходячи відповіді безпосередньо в самому Писанні. Добре, якщо буде створена Міжконфесійна християнська рада із духовно-морального виховання дітей і молоді Одещини. Ми підтримуємо цю ініціативу, тим паче, що в інших форматах і групах є активними учасниками базуські про освіту в школах, яка базується на біблійних цінностях», - сказав HR-менеджер і фахівець із біблійської етики Одеського навчального закладу середньої освіти I-III ступенів «Школа Мрії» Олександр Коцевич.

менеджменту освіти» НАПН України, доктор педагогічних наук, професор Ірина Сіданіч.

На її думку, впровадження курсів духовно-морального спрямування у навчально-виховний процес сучасної школи вимагає спеціальної підготовки і високої психолого-педагогічної майстерності викладачів християнської етики і педагогічної просвіти батьків дітей, які вивчають ці курси. «Ядром такої Міжконфесійної християнської ради із духовно-морального виховання дітей і молоді Одещини стане сам Ісус Христос. Головним у роботі ради буде освітньо-виховний напрям, який має охопити кожну родину, українців усіх вікових рівнів і видів зайнятості, ставши серцем національної ідеї, що базується на християнських цінностях», - резюмувала І. Сіданіч.

Олександр КРИВЕНКО.

Керівник інформаційного департаменту правління громадської організації «Рух за життя та гідність людини», фундатор і координатор духовно-просвітницької ініціативи «Захист християнських цінностей - основи життя та сім'ї в Україні», журналіст, магістр права.

ОРИГІНАЛЬНИЙ ВАРІАНТ ЗАКІНЧЕННЯ КАЗКИ «СНІГОВА КОРОЛЕВА»

Багато хто знайомий із казкою Андерсена «Снігова королева» за її радянським варіантом, з якого атеїстична цензура вирізала багато християнських мотивів.

Історія в тому варіанті, який ми всі читали в дитинстві, закінчується так: «Троянди цвіли і заглядали з даху у

відчинене вікно, там стояли і їхні дитячі стільчики. Кай і Герда сіли кожен на свій і взяли одне одного за руки. Холодну, величну красу володін Снігової Королеви вони забули, як важкий сон. Так сиділи вони обоє, дорослі, але ще діти, діти серцем, а надворі стояло тепле, радісне літо».

А ось що знаходимо в оригінальному тексті Андерсена (без цензури): «Холодну, пустельну пишність палаців Снігової

Королеви вони забули, як важкий сон. Бабуся сиділа на сонечку і голосно читала Євангеліє: «Якщо ви не станете, як діти, не ввійдете в Царство Небесне!». Кай і Герда глянули один на одного і тут тільки зрозуміли сенс старого псалма: «Троянди цвітуть... Краса, краса! Скоро ми побачимо Немовля Христа». Так сиділи вони поруч, обоє вже дорослі, але діти серцем і душею, а на дворі стояло тепле, благодатне літо!».

ХЛОПЧИК, ЯКИЙ ВИЖИВ

Семюел Александер Армас був ще в материнській утробі, коли на УЗД у нього виявили рідкісну ваду розвитку – розщеплення хребта. Матері сказали, що дитина ніколи не зможе ходити і навіть сидіти. Був також ризик, що дитина народиться мертвою або помере одразу після народження.

Жінка дуже засмутилася, але не здалася. З медичних каналів вона дізналась, що при університеті Вандербільт у Нешвілі працює талановитий хірург Джозеф Брюнер. Він буквально творить дива: оперує ще ненароджених малюків прямо в утробі матері! Для цього матку тимчасово витягають з живота, проводили необхідні маніпуляції, а потім повертали її на місце.

Доктор Брюнер зважився на операцію, хоча дитя мало всього 21 тиждень! Коли операція вже закінчувалася, хлопчик раптом висунув свою крихітну ручку через надріз та міцно вхопив хірурга за палець. Він був приголомшений і потім згадував: «То був найзворушливіший момент мого життя, я буквально остовпів і не міг поворухнутися».

На операції був присутній фотограф, і коли з отвору в матці показалася ручка дитини, він її сфотографував. Мати Семюела, Джулія Армас, досі інколи плаче над тим знімком. «Він нагадує, що в утробі була маленька людина, яка все відчувала, розуміла і так своєрідно дякувала лікареві та Богові за диво порятунку». У газетах цей знімок був опублікований під назвою «Рука надії».

Семюелу вже минуло 22 роки. Незважаючи на деякі обмеження в русі через проблеми з хребтом, його можна вважати щасливчиком, якому своєчасне втручання хірургів подарувало повноцінне життя. Він займається спортом і навіть має нагороду за участь у баскетбольних матчах.

Мало хто з людей знайомий з

його історією. І хоча опоненти руху за життя спростовують унікальність цього випадку, те, що мама хлопчика

вирішила не миритися з обставинами, а почала відстоювати життя хлопчика, ще раз доводить: вихід є завжди!

УСЕ В ПОРЯДКУ, АБО Я СТВОРЕНИЙ ДЛЯ ІНШОГО СВІТУ

«Вчені встановили: щури розумніші за людей!», – цілий ряд інформаційних агентств передрукували новинне повідомлення з таким заголовком. Журналісти знають: для більшості сучасників вчені – це непогрішні жерці незаперечного культу під назвою «наука». Вступного уточнення «Вчені довели...» цілком достатньо, щоб не обтяжений навичками критичного мислення читач проковтнув будь-які твердження, які слідує за цією фразою, як істину в останній інстанції.

Мало хто сьогодні згадує, що в саму основу наукового методу був колись закладений біблійний принцип, що вимагає нічого не

приймати на віру: «Усе досліджуйте» (1 Сол. 5:21). Ну хто ж ставитиме питання на вірець: які саме вчені це встановили, яким чином вони це зробили і наскільки правильна інтерпретація виявлених ними фактів?

Насправді мова йшла про експеримент, в якому людям і щурам треба було передбачити: яка лампочка загориться наступною: зелена чи червона? Спалахували лампочки випадковим чином, але червона включалася втричі частіше, ніж зелена. У результаті рівень догадливості у щурів становив майже 75%, а в людей – всього близько 60%.

Згодом, однак, з'ясувалося, що пацюки з часом просто переставали натискати на зелену кнопку, в той час, як люди не залишали спроб зробити правильний прогноз. Експеримент лише підтвердив, що поняття випадковості чуже людській свідомості як таке. Наш розум просто націлений на пошук закономірностей і виявлення порядку.

Звідки в нас таке прагнення до

порядку, якщо світ – породження хаосу? Адаже кожна домогосподарка, навіть не будучи знайома з такими поняттями, як другий закон термодинаміки або ж ентропія, знає: порядок потрібно наводити, безлад же утворюється сам по собі. І все життя вона, по суті, бореться з цим законом під девізом: у всього має бути своє місце і все має бути на своєму місці.

Які еволюційні процеси могли розвинути цю пристосованість до того, чого немає в природі? Порядок чужий світові, в якому немає місця планам і задумам. І все ж, після будь-яких негараздів і нещастя, найпростішою заспокоїливою фразою як і раніше залишається: «Усе добре, усе в порядку!».

«Якщо я виявляю в собі бажання, яке ніщо і ніхто в цьому світі задовольнити не може, – дає пояснення цьому феномену Клайв Льюїс, – то найімовірніше пояснення цьому те, що я створений для іншого світу».

Сергій ГОЛОВІН.

УСЕ МАЄ ЗНАЧЕННЯ

Жив-був виконроб. Усе життя він будував будинки, але став старий і вирішив піти на пенсію. – Я звільняюся, – сказав він роботодавцю. – Іду на пенсію. Буду зі старенькою онуки няньчити.

Господарю було шкода розлучатися з цією людиною, і він попросив: – Гаразд! Але побудуй останній будинок і підеш на пенсію.

Виконроб погодився. Згідно з новим проектом йому треба було побудувати будинок для маленької сім'ї.

Він поспішав, бо вже бачив себе на пенсії. Щось не доробив, щось спростив, купував дешеві матеріали... Він знав, що це не найкраща його робота, але виправдовувався тим, що це кінець його кар'єри. По завершенні будівництва він викликав господаря.

Той оглянув будинок і сказав: – Це твій будинок! Ось ключі, вселяйся. Усі документи вже оформлені. Це тобі подарунок від фірми за доволітню роботу.

Що відчув виконроб, відомо

тільки йому! Він стояв червоний від сорому, а всі навколо плескали в долоні, вітали його з новосіллям і думали, що він червоніє від сорому за власну недбалість. Усі помилки й недоліки стали тепер його проблемами, а всі навколо думали, що він збентежений дорогим подарунком. А він повинен був жити в тому єдиному будинку, який побудував недбало...

Ми всі – виконроби. І будуюмо своє життя так само, як виконроб перед відходом на пенсію. Ми не докладаємо особливих зусиль, вважаючи, що результати цього конкретного будівництва не такі вже й важливі. До чого зайві зусилля? Але потім усвідомлюємо, що живемо в будинку, який самі ж і збудували.

Усе, що ми робимо сьогодні, має значення. Сьогодні ми будуюмо будинок, в який вселимося завтра.

«А що ще шукається в доморядниках – щоб кожен був знайдений вірним» (1 Коринтян 4:2).

ЗАПРОШУЄМО НА БОГОСЛУЖІННЯ

в Івано-Франківських церквах християн віри євангельської:

Адреса: вул. МОЧУЛЬСЬКОГО, 1

(на Майзлях).

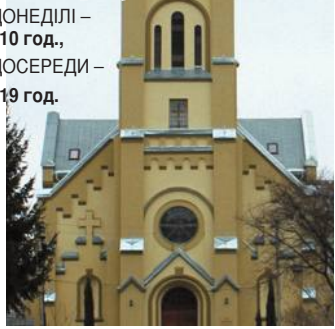
ЩОНЕДІЛІ – о 10 год.,

ЩОСУБОТИ – молодіжне служіння о 19 год.

Адреса: вул. ГАЛИЦЬКА, 203

ЩОНЕДІЛІ – о 10 год.,

ЩОСЕРЕДИ – о 19 год.

...Бог є любов...
(1 Івана 4:16)

УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ
«Спасіння»
м. Прага

Неділя 13:00
П'ятниця 19:00 (сліванка)
Субота 19:00 (молитовне)

Na Doubkové 2040/8
Praha 5 Smíchov

+420608254334 Леонід
+420773456214 Анатолій
+420608704828 Олександр

Телепрограму «Вірую» дивіться в Інтернеті на viruuy.at.ua, YouTube, CNL-Україна, у кабельних мережах і в цифровому форматі на телеканалі PAI (вівторок, четвер, субота і неділя о 16:35-й год.).

На CNL-Україна і на телеканалі PAI (вівторок, четвер і субота о 09:20-й ранку) дивіться християнську телепрограму «Одвічні істини».

Християнська церква «ВІФЕЗДА»

Богослужіння відбувається:
Неділя - 11:00
П'ятниця - 18:30

За адресою:
м. Львів, вул. В. Великого, 4
Чекаємо вас!

ВІРУЮ

№ 8 (271)
СЕРПЕНЬ 2021 р.

Виходить щомісяця

Засновник – Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільні пожертвування
Р/р UA 593366770000026001052535352, АТ КБ «ПРИВАТБАНК»,
МФО 336677, код ЄДРПОУ 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції: 76002, м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1;
E-mail: dobry.samar@gmail.com
Наша сторінка в інтернеті: <http://viruuy.at.ua>

Газета віддрукована у видавництві «А-Прінт», м. Тернопіль
Обсяг – 1,86 умовного друкованого аркуша.
Тираж – 60000 примірників. Замовлення № 923.
Редакція не завжди поділяє погляди авторів.